

udtale mig om imod Justitsministerens Ord-
 tringer.

Indenrigsministeren ad interim:

Det, der er Gjenstand for Reformen, og som
 saavel af dette Thing, som af det andet er ud-
 talt som et levende Duffe, er, at Sportlerne skulle
 flyde ind i Statskassen, og at de juridiske Em-
 beder efterhaanden, som de blive ledige, skulle
 aflægges med en fast Løn; lad os holde det
 skarpt for Die. Er dette Duffe bleyet opfyldt
 ved nærværende Lovudkast? Ja, det er fuld-
 stændig opfyldt. Naar dette Udcast bliver til
 Lov, vil der, hver Gang et Embede bliver ledigt,
 ikke tilflyde den nyanfattede Embedsmand Sport-
 ler, men disse ville gaae ind i Statskassen, og
 Embedsmanden vil komme paa fast Løn. Dette
 er man imidlertid nu ikke tilfreds med, man
 gaaer nu langt videre, saaledes som Tilfældet
 har været ved næsten ethvert Forslag om Re-
 former, der her er fremkommet. I Forbindelse
 med den Reform, der ved Lovudkastet fuldstæn-
 dig er gennemført, forsaavidt man betragter
 den i og for sig, sætter man andre, langt videre
 gaaende Reforme, og siger: Nei, det, der
 bydes, duer ikke, vi maae have alt det Andet
 med. Som en Betingelse for det foreliggende
 Lovudkasts Gjennemførelse har man saaledes
 anseet det for nødvendigt nærmere ved Lov at
 bestemme den juridiske Embedsmands Ansvar-
 lighed ligeoverfor sin Fuldmægtig; man har
 fremdeles paa Grund af dette Lovforslag anseet
 det for nødvendigt, at Communens Stilling til
 Staten gennemføres og ordnes, at Grund-
 lovens Bestemmelse om Indførelsen af Ed-
 svorneretter bliver gennemført, at Adstil-
 lelsen mellem de administrative og de dømmende
 Myndigheder bliver gennemført; —
 men hvorledes vil det paa den Maade blive
 muligt at gennemføre denne eller nogen som helst
 Reform? Det viser sig, at der i det hele Lov-
 givningsværk, ligesom i den mennekelige Or-
 ganisme, er en nøie Forbindelse mellem alle
 de enkelte Dele, og saasnart man derfor rører
 ved nogen enkelt Deel af Statsorganismen,
 kommer man derved ind paa andre Spørgs-
 maal, som staae i Forbindelse dermed; — men
 man maa i den Henseende vide at begrænde
 sig. Man maa i hvert enkelt Tilfælde spørge:

opnaaer man nu virkelig det, der tilsigtes ved
 den paagjældende Reform? Og naar man
 gjør det, maa man dermed lade sig nøie.

Den ærede sidste Taler gjorde opmærksom
 paa et Punkt, som jeg maa tilstaae forekommer
 mig aldeles ikke har nogen Betydning. Det
 forekommer mig, at være aldeles betydningsløst,
 at vi nu gaae hen og sige, at det skal med
 Hensyn til Lønningen betragtes som dømmende
 Forretninger, og det som administrative For-
 retninger, hvilket vi ikke kunne, uden at disse
 Spørgsmaal i deres hele Omfang komme under
 Behandling; det er betydningsløst at gjøre dette
 gennem en Gageringslov ved at sige, at denne
 Deel af Lønningen henlægges til Embedsman-
 den som Dommer, og denne Deel henlægges
 til ham som administrativ Embedsmand. Har
 man derved naaet Noget? Man vil sige: Ja,
 derved opnaaer vi at kunne constituere Embeds-
 manden i den ene Deel af Embedet og ansætte ham
 fast i den anden. (Ja! Ja!) Ja, men det er jo en
 complet Forvirring og en fuldkommen Feiltagelse,
 forsaavidt man virkelig vil see paa Stats-
 væsenets Lary. Naar et Embede bliver ledigt,
 er det da ikke af Vigtighed, at den ansættes
 deri, der er bedst stikket til det, er det ikke af
 Vigtighed, at der er et frit Valg i den Hense-
 ende? Men hvorledes vil Forholdet blive,
 naar den, der bliver ansat i et saadant Em-
 bede, bliver halvt constitueret og halvt fast an-
 sat, og det paa en saadan Maade, at man
 stiller i Udsigt, at man med Hensyn til Be-
 handlingen af disse Embedsmænd ikke vil følge
 den almindelige Billighed, som man forøvrigt
 har lagt for Dagen her i Thinget ved slige
 Forholds Behandling. Man siger nemlig: de
 dømmende Forretninger kunne vi da i sin Tid
 tage bort fra Embedsmanden, uden derfor at
 behøve at give ham noget Wederlag, og derved
 vil Meget saaledes bespares; men hvor kan
 man troe, at man vilde gjøre det? Naar
 man havde ansat en Embedsmand med den
 Gage, man fandt passende for det hele Em-
 bede, og han havde beklædt dette Embede i en
 Deel Aar, troer man saa, at man vilde fra-
 tage ham det, der var ham tillagt for de
 dømmende Forretninger, om han end med Hen-
 syn til dem kun havde været constitueret, uden
 at sørge for at skaffe ham et Wederlag? Naar